

List Jakuba

Praca wymagana w liście Jakuba, który mówi, że ma wiarę (wiarę), to dzieło, które kończy wytrwałość (Jk 1: 4), to znaczy jest to pozostanie w wierze w doskonałe prawo, prawo wolności (Jk 1: 25).

List Jakuba

Wprowadzenie

Autorem tego listu jest Jakub Sprawiedliwy, prawdopodobnie jeden z braci Jezusa (Mt 13:55; Mk 6: 3).

Brat Jakub nawrócił się dopiero po zmartwychwstaniu Chrystusa (J 7: 3-5; Dz 1:14; 1 Kor 15: 7; Gał 1:19), stając się jednym z przywódców kościoła w Jerozolimie i zostaje mianowany jednym z filary kościoła (Gał. 2: 9).

List Jakuba jest datowany na około 45 rne. C., na długo przed pierwszym soborem w Jerozolimie, który odbył się około 50 dnia. C., co stanowi najstarszy list Nowego Testamentu. Według historyka Flávio Josefo, Tiago zginął około 62 roku. D0.

Adresatami listu są rozproszeni Żydzi nawróceni na chrześcijaństwo (Jk 1: 1), stąd surowy ton i język charakterystyczny dla Żydów.

Pisząc ten list, Jakub starał się przeciwstawić żydowskiej nauce wiary w jedyne Boga, nauką ewangelii, która polega na wierzeniu w Jezusa Chrystusa, ponieważ nie ma sensu mówić, że wierzy w Boga, ale że nie przestrzega przykazania Bożego, Boga, który ma wierzyć w Chrystusa.

Podejście Jakuba przypomina nam, czego nauczał Jezus: „NIE

pozwólcie, aby wasze serca były niespokojne; wierzysz w Boga, wierzysz też we mnie "(J 14,1), ukazując aktualność poruszanego tematu z punktu widzenia grupy docelowej: Żydów nawróconych na chrześcijaństwo.

Jednak nieporozumienie co do listu Jakuba rozprzestrzeniło się w całym chrześcijaństwie, że bronił zbawienia uczynkami, przeciwstawiając się apostołowi poganom, którzy bronili zbawienia przez wiarę.

Niezrozumienie podejścia Jakuba sprawiło, że Marcin Luter nienawidził tego listu, nazywając go „słomianym listem”. Nie dostrzegł, że nauczanie Jakuba nie różni się od nauk apostoła Pawła.

Podsumowanie Listu Jakuba

List Jakuba zaczyna się od wezwania do wytrwałości w wierze, ponieważ w wytrwałości dzieło wiary zostaje zakończone (Jk 1, 3-4). Kto przetrwa próby bez zaniku, będzie błogosławiony, ponieważ otrzyma od Boga koronę życia, która będzie dana tym, którzy są Mu posłuszni (miłują) (Jk 1,12).

Jakub używa terminu “ wiara ” w znaczeniu “ wierzyć ”, “ wierzyć ”, “ ufać ”, w przeciwieństwie do apostoła Pawła, który używa tego terminu zarówno w sensie “ wiary ”, jak i “ prawdy ”, oraz to drugie znaczenie jest znacznie częściej używane.

Następnie Jakub przedstawia istotę ewangelii, którą jest nowe narodzenie poprzez słowo prawdy (Jk 1,18). Po zapewnieniu, że konieczne jest przyjęcie słowa Ewangelii jako posłuszny sługa, który jest mocą Bożą do zbawienia (Jakuba 2:21), Jakub zachęca swoich rozmówców do wypełnienia tego, co jest określone w Ewangelii, nie zapominając o doktrynie Chrystusa (Jakuba 2:21).

Jakub przypomina, że „każdy, kto zwraca uwagę na prawdę ewangelii i wytrwa w niej, a nie jest zapomnianym słuchaczem, wykonuje dzieło ustanowione przez Boga: wierzy w Chrystusa (Jak. 2:25).

Biorąc pod uwagę pracę wymaganą przez Boga, Jakub pokazuje, że bycie religijnym bez powstrzymywania tego, co pochodzi z serca, jest oszukiwaniem samego siebie, a religia tej osoby okazuje się daremna (Jk 2: 26-27).

Jakub ponownie nazywa swoich rozmówców braćmi, a następnie wzywa ich, aby nie okazywali ludziom szacunku, ponieważ wyznali, że są wierzącymi w Chrystusa (Jk 2: 1). Jeśli ktoś mówi, że jest wierzący w Pana Jezusa, musi postępować zgodnie z tym przekonaniem: nie szanować ludzi ze względu na pochodzenie, język, plemię, naród itp. (Jak 2:12)

Podejście Tiago zmienia się ponownie i staje się poważniejsze: – „Moi bracia”, aby zapytać ich, czy warto powiedzieć, że mają wiarę, jeśli nie mają uczynków. Czy jest możliwe, aby wiara bez oszczędzania dzieł?

Określenie praca w kontekście należy rozumieć zgodnie z poglądem starożytnego człowieka, który jest wynikiem posłuszeństwa przykazaniu. Dla ówczesnych mężczyzn rozkaz pana i posłuszeństwo sługi skutkowały pracą.

Podejście zmienia się od ludzi do zbawienia. Pierwszy; Kto wierzy w Chrystusa, nie może szanować. Po drugie: kto mówi, że wierzy, że Bóg jest jeden, jeśli nie wykona pracy wymaganej przez Boga, nie zostanie zbawiony.

Problem nie dotyczy kogoś, kto twierdzi, że wierzy w Chrystusa, ale ktoś, kto twierdzi, że wierzy, jest wiarą w jednego Boga. Każdy, kto wierzy w Chrystusa, będzie zbawiony, ponieważ jest to praca wymagana przez Boga. Nie możesz uratować kogoś, kto twierdzi, że wierzy w Boga. Wymagana praca tych, którzy twierdzą, że mają wiarę (wiarę), to dzieło, które kończy wytrwałość (Jk 1: 4), to znaczy jest to pozostanie w

wierze w doskonałe prawo, prawo wolności (Jk 1:25)).

Ponieważ chrześcijanie nawróceni wśród Żydów wiedzieli, że dziełem wymaganym przez Boga jest wiara w Chrystusa, argumentując, że nie wystarczy powiedzieć, że ma wiarę, Jakub podkreślił, że wierzenie w Boga jest nieszkodliwe, a nie wierzenie w Chrystusa.

Podejście z rozdziału 3 zmienia się ponownie, gdy jest powiedziane: moi bracia (Jak. 3: 1). Instrukcja jest skierowana do tych, którzy chcieli być mistrzami, jednak do tego ministerialnego zadania niezbędne jest bycie „doskonałymi”. Być „doskonałym” w kontekście to nie potykać się o słowo prawdy (Jk 3: 2), a tym samym być zdolnym do kierowania ciałem (uczniami).

Po przykładach tego, co słowo może promować, ponownie zmienia się podejście, aby zająć się niemożliwością postępowania z różnymi przesłaniami od tej samej osoby, przeciwstawiając wiedzę o Bogu w porównaniu z mądrością i ludzką tradycją (Jk 3:10-12) .

Na koniec instrukcja jest taka, że chrześcijanie nawróceni spośród Żydów nie powinni mówić źle o sobie (List Jakuba 4:11), a figurą (zamożni) odnosić się do Żydów, którzy zabili Chrystusa.

List kończy się poruszeniem tematu początkowego: wytrwałości (Jk 5,11), zachęcania wierzących do cierpliwości w cierpieniu.

Główne nieporozumienia dotyczące interpretacji

1. Zrozum, że Tiago zajmuje się takimi kwestiami, jak sprawiedliwość społeczna, podział dochodów, akcje charytatywne itp .;

2. Uważać surową naganę wobec „bogatyń”, którzy gromadzą dobra, za naganę dla tych, którzy posiadali materialne bogactwo, to nie zauważyć, że termin „bogaci” to liczba odnosząca się do Żydów;
3. Zrozum, że list Jakuba jest sprzeczny z nauką apostoła Pawła, który przedstawia zbawienie przez wiarę w Chrystusa Jezusa. W rzeczywistości Jakub pokazuje, że wiara w Boga nie jest tym, czego Bóg wymaga do zbawienia, ale raczej wierząc, że Jezus jest Chrystusem, dziełem wiary;
4. Zrozum, że dobre uczynki są wymagane do uwierzytelnienia tych, którzy mają prawdziwą wiarę. Kto wierzy w Chrystusa zgodnie z Pismem Świętym, ma prawdziwą wiarę, gdyż jest to dzieło wymagane przez Boga;
5. Pomieszaj dobre uczynki z owocem, dzięki któremu drzewo jest identyfikowane. Boga, ale nie wierzy w Chrystusa, ponieważ nie jest on wykonawcą dzieła.